

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudců JUDr. Václava Novotného a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci žalobce: **O. K.**, zast. advokátkou JUDr. Hanou Fučíkovou, se sídlem náměstí bří Synků 4, Praha 4, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, Nad Štolou 3, Praha 7, o udělení azylu, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 18. 11. 2003, č. j. 6 Az 209/2003 – 8,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá.**

II. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Soudem ustanovené advokátce JUDr. Haně Fučíkové, se sídlem náměstí bří Synků 4, Praha 4, **se přiznává** odměna a náhrada hotových výdajů ve výši 1075 Kč, která bude uhrazena do 30 dnů od právní moci rozsudku z účtu Nejvyššího správního soudu.

Odůvodnění:

Stěžovatel se kasační stížností domáhá zrušení výše označeného usnesení, uplatňuje důvody podle ust. § 103 odst. 1 písm. a) a e) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (s. ř. s.). Stěžovatel má zato, že splňuje důvody pro obnovu řízení, jak je uvedl ve svém návrhu. Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 20. 8. 2003, č. j. 6 Az 139/2003 - 19 zamítl žalobu, kterou se stěžovatel domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 2. 2003 č. j.OAM-1855/AŘ-2001, kterým byl zamítnut rozklad proti rozhodnutí správního orgánu ze dne 28. 2. 2001, č. j. OAM-16/VL-11-P15-2000 ve věci neudělení azylu. Rozsudek doručoval označený soud na adresu, kde se stěžovatel v té době nezdržoval, neboť byl v J. n. J., kde se léčil z akutního bloku bederní páteře a byl v pracovní neschopnosti až do 10. 9. 2003; tuto skutečnost dokládá lékařskou zprávou ze dne 18. 8. 2003. Nemohl proto převzít výše uvedený rozsudek Městského soudu v Praze, o jehož existenci nevěděl až do chvíle, mu

byl předložen dne 16. 10. 2003 v pobytovém táboře B. J. příslušníky cizinecké policie s tím, že mu bylo na místě uděleno správní vyhoštění. Rozsudek Městského soudu v Praze o zamítnutí žaloby nemohl stěžovatel včas napadnout kasační stížností, přestože má pochyby o správnosti jeho výroků. Protože existují skutečnosti, které nemohly být v původním řízení uplatněny, je zde důvod pro obnovu řízení dle § 111 s. ř. s. Stěžovatel navrhuje, aby Nejvyšší správní soud usnesení Městského soudu v Praze zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Žalovaný se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

Dle ustanovení § 109 s. ř. s. byl Nejvyšší správní soud v řízení o kasační stížnosti vázán rozsahem a důvody kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud přezkoumal kasační stížností napadené rozhodnutí Městského soudu v Praze v mezích důvodů uplatněných ve smyslu ust. § 103 odst. 1 písm. a) a e) s. ř. s. a dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

Kasační stížnost je opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví, je tedy mimořádným opravným prostředkem. Rozhodování Nejvyššího správního soudu o kasační stížnosti je ovládáno principem kasace, soud tedy provádí jen důkazy nezbytné k tomu, aby mohl rozhodnout; v rámci své přezkumné činnosti sleduje, jak soud, který ve věci rozhodoval, zhodnotil důkazy, jak se vypořádal s tvrzením žalobce a důkazy navrženými či předloženými. Nepřísluší mu tedy řízení před soudem prvého stupně doplňovat, provádět nové důkazy nebo opakovat důkazy v řízení před soudem nebo správním orgánem provedené ani nahradit rozhodnutí soudu vlastním rozhodnutím, resp. rozhodnout ve věci samé.

Podle ustanovení § 2 s. ř. s. ve správním soudnictví poskytují soudy ochranu veřejným subjektivním právům fyzických a právnických osob způsobem a za podmínek stanovených tímto zákonem. V dané věci se jedná o věc, kdy se stěžovatel domáhá povolení obnovy řízení dle § 111 s. ř. s.

Nejvyšší správní soud konstatuje, že ani podle právní úpravy obsažené v ustanovení § 250j odst. 4 o. s. ř. ve znění účinném do 31. 12. 2002 nebyl proti rozhodnutí soudu ve správním soudnictví přípustný žádný opravný prostředek, tedy ani obnova řízení. Ostatně použití ustanovení o. s. ř. o obnově řízení výslovně vylučovalo znění § 246c o. s. ř., podle něhož se přiměřeně užívalo při řešení otázek, které nebyly přímo upraveny částí pátou o. s. ř., ustanovení částí prvé a třetí. Nebylo tedy možno použít ani přiměřeně části čtvrté obsahující m. j. i právní úpravu povolování obnovy řízení a případné následné řízení po povolení obnovy (srov. rozhodnutí Ústavního soudu publikované pod č. Sb. ÚS 2064/98).

Protože od l. ledna 2003 nelze již použít ustanovení původní částí páté o. s. ř., která byla k 31. 12. 2002 zrušena Ústavním soudem (nález ze dne 27. 6. 2001 č. 276/2001 Sb.), je třeba v dané věci aplikovat ustanovení zákona č. 150/2002 Sb., tj. soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“).

Obnova řízení je stejně jako kasační stížnost mimořádným opravným prostředkem ve správním soudnictvím, který umožňuje překonat překážku rei iudicatae a znovu ve věci rozhodnout. Jeho cílem je odstranit nedostatky ve skutkových zjištěních, které vyšly najevo až po právní moci vydaného rozhodnutí Obnova řízení je přípustná jen proti rozsudku vydaném v řízení o ochraně před nezákonným zásahem správního orgánu a ve věcech politických stran a politických hnutí (§ 114 odst. 1 s. ř. s.). Ve věci žaloby proti rozhodnutí

správního orgánu, o níž bylo Městským soudem v Praze rozhodováno, je tak a contrario přípustnost obnovy vyloučena. Je tomu tak proto, že účastník má možnost využít obnovy správního řízení. Objeví-li se nové skutečnosti poté, kdy správní orgán o věci rozhodl, nemůže být obnově ve správním řízení na překážku to, že ve věci rozhodoval soud, protože i on musel vyjít ze skutkového stavu ke dni rozhodnutí správního orgánu a nova nemohl připustit Přípustnost obnovy řeší konflikt mezi potřebou napravit neúplné nebo chybné zjištění skutkového stavu, což mohlo vést k odlišnému rozhodnutí, než kdyby v době řízení byly známy všechny potřebné skutečnosti, na druhé straně pak zájmem právní jistoty ve věci již pravomocně rozsouzené. Proti rozhodnutí správního orgánu má účastník možnost obrany ve správním soudnictví žalobou dle § 65 s. ř. s., resp. kasační stížnosti dle § 102 s. ř. s.

V dané věci byla žaloba podaná stěžovateli proti rozhodnutí žalovaného projednána, stěžovatelům tedy nebyl odepřen přístup k soudu.

Městský soud v Praze neporušil zákon, odmítl-li žalobu na povolení obnovy řízení ve věci rozhodnutí žalovaného podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s., neboť z žádného ustanovení s. ř. s. nelze dovodit, že by bylo možno povolit obnovu řízení ve věci jiné, než taxativně uvedené v § 114 odst. 1 s. ř. s., tedy ve věci ochrany před nezákonným zásahem (§ 82 an. s. ř. s.) a ve věcech politických stran a politických hnutí (§ 94 a. s. ř. s). V projednávané věci se jedná o žalobu, která je podle zákona nepřípustná.

Ze všech shora uvedených důvodů Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná, a proto ji zamítl (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

Stěžovatel, který neměl v tomto soudním řízení úspěch, nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst.1 s. ř. s.) a žalovanému, který byl v řízení úspěšný, náklady řízení nevznikly, resp. je neúčtoval. Proto soud rozhodl, že žalovanému se nepřiznává náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Soud stěžovateli pro toto řízení ustanovil zástupcem advokátku; v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 7, § 120 s. ř. s.). Soud proto určil odměnu advokátky částkou 1 000 Kč za jeden úkon právní služby – převzetí věci (§ 9 odst. 3 písm. f), § 11 odst. 1 písm. b) vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů), paušální náhradu výdajů částkou 75 Kč (§ 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 24. 2. 2005

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně senátu